

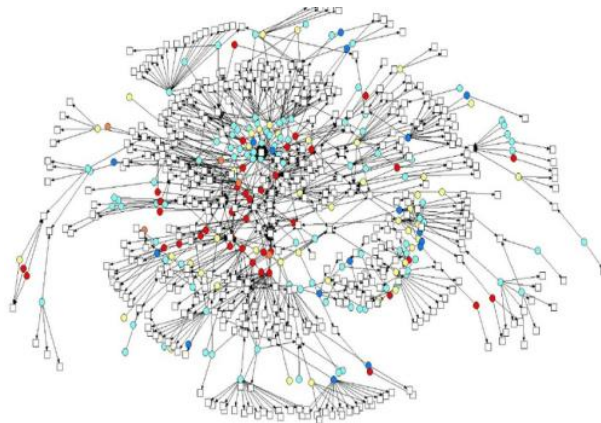

۲۰۲۲/۰۴/۲۴

پوهاند محمد بشیر دودیال

دغوی پینځمه (داپریل ۲۵مه) د مطبوعاتو ورځ

د آلمانی پوهانس گوتنبرگ (۱۴۶۸-۱۳۹۸م.) له خوا دچاپ د ماشین اختراع، یو لوی فرهنگی انقلاب و چې د خلکو پر ژوندی ډیر ژور اغیز وکړ. البته ترده ۴۰۰ کاله مخکې په چین او بیا کوریا کې د چاپ د ساده تخنیک لپاره هڅې شوی وې، خو گوتنبرگ د چاپ وسیله یوه نوی پیر او ته ورسوله. په چین کې داسی پانې وموندل شوی چې په ۸۶۸م. کال کې طبع شوي وې. دگوتنبرگ ماشین پیچلی او له ستونزو ډک و، توري یې بی سایزه او کلکول یې سخت کار و، خو بیا هم دچاپ په صنعت کې یو پرمختلی گام و. ده د لومړی ځل لپاره په دغه کتاب د انجیل د کتاب څو پانې طبع کړې.

سره له دې چې پخوا د مطبوعاتو کلمه زیاتره د طبع او نشر صنعت ته استعمالیده، خو اوسنی وخت کې میډیا، رسنیو او دې ته ورته اصطلاحاتو دهغی ځای نیولی دی چې مفهوم یې ډیر پراخ دی. نن ورځ مور د دیجتل چاپ او ورسره د بریښنایی طبع او نشر عصری تکنالوژي لرو.

د کتاب او مطبوعاتو د ځانگړی اهمیت له مخې اود اطلاعاتی - تنویری، فرهنگی او نورو ژورو تاثیراتو له امله مطبوعاتو ته یوه نړیواله ورځ وټاکل شوه. دغه ورځ هرکال بیلابیلو هیوادو کې؛ له هغی جملې د یونسکو له خوا لمانځل کیږی. ملتونو ته د مطبوعاتو د ارزښت بنودلو په موخه؛ په یو هیواد کې مطبوعاتو ته د نورو دريو عناصرو (حکومت، پارلمان او قضا) ترڅنګ د څلورم رکن حیثیت ورکړ شو.

کتاب او مطبوعاتو ته، د اذهانو تنویر، فکري تولید، د هنرمندانو د ایجادیاتو دانعکاس، دنوښتګرو تخلیقاتو او دپوهانو او استادانو د علمی آثارو د خپرولو مسئولیت ورپه غاړه دی. دا ټول د پوهی صنعت هغه ارزښتمن آثار دی چی هغه له ذهني حالت څخه عینی حالت ته راوښتی وی. دچاپ صنعت اوتولید هغه بشریت ته گټور، ابتکاری او خپل ارزښت لرونکی صنعت دي چې د لارښوونکی - ژور تفکر او معنوي ارزښتونو په توګه د ورځپاڼو، اخبار، کتابونو، مجلو او نور ښو باندې خلکو ته وړاندې کیږي.

له نیکه په افغانستان کې د سراج الاخبار او شمس النهار د تاسیس له وخته تراوسه؛ د مطبوعاتو له برکته زموږ خلک هم د نړۍ له نویو پرمختگونو څخه خبر شول، خو د کتاب تذهیب او طباعت له تردې ډیر مخکې موجود و. په تیره بیا؛ له تیرو شلو کلونو رادیخوا ځوانان وهڅیدل او گوتې یې قلم ته ورورې، لیکلو ته یې پام وکړ او مطبوعاتی هڅې گړندی شوی دی. یو شمیر نوښتگر ځوانان په انترنیتی پاڼو، چاپی رسنیو او نورو عامه رسنیو کې نوی کتابونه گوري او نوي فکرونه بیانوي، چې په هیواد کې د وینتیا او مثبت بدلون نښه بلل کېدای شي. د دوی په هڅو او هاند مدنی خوځښت

گړندی شو او د هرې ادارې او ارگان خپروني را میدان ته شوی. د کتاب د چاپ و طبع صنعت، د پوهې او معنوي شتمني د ودې، غنا او کيفي بهبود لامل کيږي. مطبوعات په ټولنه کې د ترقۍ، کيفي او کمی تحول او فرهنگي تعالی ستن او قوت دی. سره له دې چې دمطبوعاتو لمن ډیره نده خپره، لاهم ډیر خلک تیاره او د او هامو لومو کې بند دي، خو مور هيله لرو چې زموږ ځوانان د فکري مالکیت لرونکی شي او د کتاب او مطبوعاتو د ورځې په ویاړ په دغې موضوع فکر او ور باندې بحث وکړو.

ډیر پخوا د فکري او علمي - فرهنگي آثارو خپرول ډیر محدود و او پخوا وختونو کې د هغو ایجادونکو او مؤلفینو له خپلو آثارو څخه د کومې مادي گټې هیله نه لرله. په هغو وختونو کې د هغو کوم قانوني ملاتړ هم نه و موجود او چا د "Intellectual property" یعنی معنوي شتمني او

"Intellectual property rights" په نوم څه نه پیژندل، خو نن ورځ د هغو قانوني ملاتړ کيږي او دا ټول د اکاډمیکو مقرراتو، لویانو او طرز العملونو په اساس رامنځته شوي دي، بازار لري، مالکیت (مال) گڼل کيږي، لږ وخت کې نورو هېوادونو ته خپریږي او د بشریت په خدمت کې واقع کيږي. مطبوعاتی آثار د متفکرو او تخصص لرونکو افرادو هغه ایجادیات، د کار حاصل او تخلیقات دي چې د خپلې کسبي پوهې، څېړنې او خلاقانه تفکر په اثر یې رامنځته کړی وي.

ددغو فکري ملیکتونو خاوند د خپلو آثارو د ملکیت حق لری، چې دی ته (copy right) ویل کيږي. له دې امله چې دغه ډول پوهه او صنعت ته ضرورت دی او د بشري ژوند په گټه دی، نو ځکه یې مالک او ایجادگر ته یو شمېر حقوق ورکړل شوي دي لکه د طبع او نشر حق، بل چاته یې د تفویض کولو حق او داسې نور، نو له دې امله چې حق هغه اقتدار دی چې قانون یې وگړو ته وربښي.

په افغانستان کې د کتاب د خطاطۍ، تذهیب او طبع په دوام؛ معاصر مطبوعات د شمس النهار، سراج الاخبار، امان افغان او دې ته ورته نشراتو څخه پیل او بیا دوهم پړاو کې داعلیحضرت محمد ظاهر شاه دوره کې نوي پړاو ته داخل شول، په تیره بیا د لومړنۍ روښانه او ځلنده لس کلني دیموکراسی دوره اوبیا دتیرې لمریزې پېړۍ له څلویښتمو کلونو د شپږم کلونوتر پای پوری (۱۳۷۰-۱۳۴۳ ش.) د مطبوعاتو د ترقی ښه بیلگه ده. د دې بهیر لومړي پړاو کې د مشروطه غوښتونکو او دوهم پړاو کې یې د وین زلمیانو رول رغنده او مخکښ و. دغه دواړه دورې په هیواد کې دمطابعو او نشراتو د نشر ځلانده دورې وې.

له کتاب او مطبوعاتو سره دټولنی باسواده اومنور قشرسروکار لري. دمطبوعاتو د مادي اړخ په پرتله د هغو معنوي ارزښت ډیر اوچت دی. په یوه ټولنه کې هغه استعدادونه او کادرونه چې طباعتی ارزښتونه رامنځته کوي د "Scientific Elites" یا علمي نخبگانو په نوم نومول شوي دي. مولفین، لیکوالان اوڅیړونکي هغه بی تبعیضه د فکري خلاق ثمر لرونکی خلک دي چې د کار، کسب، سیاست او اداري د نخبه گانو په پرتله یې د خدمت او فعالیت ارزښت اوچت دی او معمولاً د پوهې اونوی فکر خپروونکی گڼل کيږي، چې د دوی د تولید او خلاقیت آثار د ټولنو د نن او سبا ورځې په نیکمرغي کې ټاکونکی رول لري. په دی وروستیو کې مور د اورېدې مودې جگړې له امله د دغه ډول نخبه گانو له کمښت سره مخامخ شوي یو او یا هم دوی په کاري چاپېریال کې له ستونزو سره مخامخ دي او که ډیر لږ

شته هم په لازم دريځ کې نه دي ، حال دا چې په نخبه سالاري " *Elitism* " کې د علم ، پوهې ، ادارې ، سياست اقتصاد او نورو گټورو برخو معنوي کادرونه او د نوي فکر لرونکي او مستعدو دماغونو لرونکو دريځ او چت وي. په نخبه سالاري نظامونو کې د دغې خلاقانه او علمي ځواک آزادي او حقوق ډير اوچت، خوندي او ډاډمن دي او استقلاليت يې تامين دي، خو په دې وروستيو کې د چاپ او نشر د بازار سوروالي مور ته د مياوسې او خپگان لامل شو .

مطبوعات په ټولنه کې د پوهې د خپرولو او بشريت ته د معنوي خدمت مهم وسايل دي . دا د تکنالوژي په برخه کې د پوهانو د مفکورې عملي لاره ده.

مطبوعات او فرهنگي او معنوي حقوقي آزادي په مدني آزاديو کې شمېرل کيږي ، چې دا په خپله او چت ارزښت لري چې د يوې ديموکراتيکې ټولني د خوځنده ژوند يوه برخه ده . له نېکه مرغه د علمي او اکاډميکو آثارو د رامنځته کېدو آزادي د رنسانس له دورې څخه راوروسته تقريباً په هر ډول سياسي نظامونو کې وه ، آن دا چې تر ټولو دکتاتورو نظامونو کې، چې هلته سياسي آزادي ته اجازه نه وه ، هم ورته اجازه ورکړل شوې وه . دا شرط نه ده چې هر فکري توليد دې په بشپړه توگه نوي وي ، دا ځکه چې هر فکري توليد خامخا له پخوانيو علمي ميراثونو سره تړاو لري ، يعنې نوښت پکې نسبي بڼه لري .

د بيلابيلو ټولنو او هېوادونو د صنعت او پوهې په پراختيا او د هېوادونو تر منځ د هغو د تبادلې په برخه کې د يونسکو سازمان ځانگړی دريځ لري ، دا نه يواځې پرمختللو هېوادو کې ، بلکې د آسيا ، افريقا او لاتيني امريکا د هېوادونو علمي مرکزونو ته يې هم پاملرنه کړې ده چې افغانستان يې په ۱۹۴۸ م. کال کې غړيتوب ترلاسه کړی دی، علمي څيړنو بنودلې ده چې تر اوسه پورې په سلو کې ۹۵ د پوهې او صنعت بازار د نړۍ په سلو کې ۳۰ هېوادونو پورې اړه لري ، حال دا چې وروسته پاتې هېوادونه په دې برخه کې لږ ونډه لري. پرمختللي صنعتي هېوادونه لکه د امريکې متحده ايالات ، انگلستان ، روسيه ، جاپان ، او يو شمېر نور د خپلې ملي بودجې په سلو کې ۶۰ څخه زياته برخه علمي څيړني او دصنعت او پوهې توليد ته وقف کوي، حال دا چې زموږ په شان وروسته پاتې هېوادونه دې برخه کې له بشپړې بيوزلۍ سره مخامخ دي. بايد صادقانه اعتراف وشي چې په افغانستان کې ځيني وخت د ذات البيني تضادونو ، سياسي ملحوظاتو او شخصي کيڼي او نورو لاملونو له کبله ځيني وخت مثبت نوي او رغنده فکر، په مطبوعاتو کې مترقي طرحې او يا هم علمي مفيد تصنيف ځينو ستونزو سره مخامخ کيږي او د تشويق پرځای خنډونه ورته جوړيږي . حال دا چې دا ډول عمل زموږ په نوي فکر او معنوي توليدی پروسه باندې بده اغېزه کوي، خوډيره ضروري ده چې ملي او اسلامي ارزښتونه وپالل شي، منحرف او ملي وفاق ته زيان اړوونکي، د پرديو د گټو ساتونکي او مبتدل نشرات او مطبوعات ډير ژر اصلاح او مخنيوی يې وشي، دکاپي رايټ د حق درناوی دې وشي، د تقليد مخنيوی او د نوښت هڅونه ، نوي فکر ته لاره هواروي، دې ټکي ته د ټولو پاملرنه حتمي ده، ځوانان بايد مطبوعاتو کې گډون او مطالعې ته وهڅول شي، دکتاب لوستول دود دې ترويج شي. دمطبوعاتو پلوشي بايد له بنسارونو څخه تر کليو پورې خپرې شي او هيڅوک له مطبوعاتو څخه د استفادې له حق څخه محروم پاتې نشي.

برای مطالب دیگر پوهاند محمد بشير دوديال روی عکس کلیک کنيد